

Barraca codi 14328

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Fondo d'en Montané - Can Montané
Emplaçament Està situada dins dels horts de la masia de can Montané
Alçada: 259m

Coordenades:

Latitud: 41.37482
Longitud: 1.9182
UTM Est (X): 409536
UTM Nord (Y): 4580932

Classificació

Número de fitxa 08295-245
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Petit enderroc exterior.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600015
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 03/04/2017 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca i grans dimensions, del tipus àeria aïllada i orientada al nord-est. La seva planta és de ferradura i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. La coberta és de falsa cúpula i compta amb un contrafort que envolta tota l'estructura. Té un petit enderroc a la part posterior de la barraca. El dia 18 de setembre de 2016, gràcies al propietari, el parcer i el Grup de Recerca del Centre Excursionista de Vallirana, es va poder desbrossar donat que estava completament coberta d'abundant vegetació.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

